

Posílám pohlednice odevšad, kde jsou schránky
Obrázky střech a soch, hor, lidí z dávnočasu
Adresu a pár slov balených do atlasu
Pak „Ahoj, táta!“ píšu na konec veršovánky

Ať máš den krásný jako pozdravení z Verony
Dvě srdce, orel, panna, oba horcí láskou
Zdravím a pozdravuji Bloudím mezi peróny
Dvě srdce malovaná dětským prstem na sklo

8-9

A jak jsem slíbil: pošlu básně
napsané v každém z neviděných měst
„Táto, když píšeš, tak to vlastně
posíláš zprávy ze služebních cest!“

Trh plný cizích lidí Neznám tuhle vůni
ani tu chuť Jen barva je mi známá
U stánku s kalamáry rybářka tam trůní
Desítky mrtvých očí hledí do neznáma

